

บทที่ 5

สรุป อภิปรายผลและข้อเสนอแนะ

พฤติกรรมทางเพศของวัยรุ่นที่เปลี่ยนไป โดยเฉพาะพฤติกรรมทางเพศก่อนวัยอันควร เช่น การคบเพื่อนต่างเพศ การสัมผัส การโอบกอด การจับมือถือแขน การกอดจูบกับเพื่อนต่างเพศ การแสดงออกซึ่งความรักในที่สาธารณะ รวมทั้งตามแหล่งบันเทิงต่างๆ ในลักษณะที่มีความเป็นอิสระ และมีการเปิดเผยมากจนเกินไป จนขาดความสนใจจากคนรอบข้าง

ปัญหาที่เกิดขึ้นกับกลุ่มวัยรุ่นในปัจจุบัน นับวันจะมีความรุนแรงมากขึ้นเรื่อยๆ เนื่องจากวัยรุ่นเป็นวัยที่เริ่มมีความรู้สึทางเพศ มีความสนใจเพศตรงข้ามและมีการแสดงออกทางเรื่องเพศ ซึ่งได้รับอิทธิพลมาจากทั้งภายนอกและในร่างกาย ได้แก่ สื่อโฆษณา และอิทธิพลภายนอกหรือสภาพแวดล้อม ได้แก่ สังคม วัฒนธรรม ครอบครัว เมื่อขาดการไตร่ตรองว่าสิ่งใดควรทำสิ่งใดไม่ควรทำ จึงทำให้วัยรุ่นมีพฤติกรรมที่ไม่เหมาะสม และอาจนำมาซึ่งการมีเพศสัมพันธ์กับเพศตรงข้ามก่อนวัยอันควร ทำให้เกิดปัญหาตามมา ได้แก่ การตั้งครรภ์ไม่พึงประสงค์ ติดโรคทางเพศสัมพันธ์ เช่น โรคเอดส์ กามโรค โรคตับอักเสบจากไวรัสชนิดบีและซี เป็นต้น

จากการเปลี่ยนแปลงสภาพสังคมและสภาพปัญหาที่เกิดขึ้นกับวัยรุ่นในสังคมไทยดังกล่าว ผู้วิจัยจึงสนใจ ที่จะศึกษาพฤติกรรมทางเพศ และเปรียบเทียบพฤติกรรมทางเพศ ความรู้เกี่ยวกับพฤติกรรมทางเพศระหว่างกลุ่มตัวแปร เพศ อายุระดับชั้นเรียน ที่พักอาศัย ของนักเรียนอาชีวศึกษาระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพ อำเภอเมือง จังหวัดนราธิวาส ภาคการศึกษาที่ 1 ปี 2552 จำนวนกลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการศึกษาทั้งหมด 232 คน ใช้วิธีการสุ่มตัวอย่างแบบแบ่งชั้น (Stratified Random Sampling) เป็นการศึกษาเชิงบรรยาย(Descriptive Research) ณ จุดเวลา (Cross- Sectional Studies) เครื่องมือที่ใช้ คือแบบสอบถามที่ผู้วิจัยสร้างขึ้นให้นักเรียนตอบด้วยตนเองเก็บข้อมูลเพียงครั้งเดียว แล้วนำไปวิเคราะห์หาข้อสรุป ประกอบด้วย 3 ส่วนดังนี้

ส่วนที่ 1 ข้อมูลทั่วไป ถาม เพศ อายุ ระดับชั้นการศึกษา การพักอาศัย มีลักษณะคำถามเป็นแบบปิด มีคำตอบเตรียมไว้ให้เลือกตอบ และเติมคำ จำนวน 4 ข้อ

ส่วนที่ 2 ความรู้เกี่ยวกับพฤติกรรมทางเพศ ถามความรู้ ความเข้าใจเกี่ยวกับโครงสร้างและหน้าที่ของอวัยวะ ที่ทำหน้าที่เกี่ยวกับการสืบพันธุ์ของเพศหญิง การพัฒนาทางเพศ การคุมกำเนิด และความรู้เรื่องโรคเอดส์ ถามเกี่ยวกับสาเหตุ อาการ การรักษา การป้องกัน มีลักษณะคำถามเป็นแบบเลือกตอบ 4 คำตอบ จำนวน 13 ข้อ

ส่วนที่ 3 พฤติกรรมทางเพศ ถามเกี่ยวกับ การมีแฟน การมีเพศสัมพันธ์ การใช้ถุงยางอนามัย การคู่อีกกระตุ้นอารมณ์ทางเพศ การอยู่ตามลำพังกับเพศตรงข้าม การใช้สารเสพติด การดื่ม

เครื่องมือเครื่องมือที่มีแอลกอฮอล์ การมีเพศสัมพันธ์กับเพศเดียวกัน มีลักษณะคำถามเป็นแบบเลือกตอบแต่มีคำตอบเตรียมไว้ให้เลือกตอบ และเติมคำ จำนวน 21 ข้อ

วิเคราะห์ข้อมูลโดยใช้สถิติเชิงพรรณนา การแจกแจงความถี่ หาจำนวนและร้อยละ ค่าเฉลี่ยและส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน ใช้สถิติเชิงวิเคราะห์ โดยใช้ สถิติ t-Test เปรียบเทียบระดับคะแนนเฉลี่ย ระหว่างนักเรียนที่มี เพศ อายุ ระดับชั้นการศึกษา และการพักอาศัยต่างกัน และวิเคราะห์ความแปรปรวนทางเดียว โดยใช้ One way ANOVA

สรุปผลการวิจัย

1. ข้อมูลทั่วไป ของนักเรียน พบว่า เป็นนักเรียนชาย ร้อยละ 67.7 และนักเรียนหญิงร้อยละ 32.3 มีอายุ 15 – 16 ปี ร้อยละ 36.6 อายุ 17 ปี ร้อยละ 30.6 และอายุ 18 ปีขึ้นไป ร้อยละ 32.8 อายุเฉลี่ย 17.09 ปี เป็นนักเรียนระดับชั้นประกาศนียบัตรวิชาชีพปีที่ 1 ร้อยละ 40.9 นักเรียนระดับชั้นประกาศนียบัตรวิชาชีพปีที่ 2 ร้อยละ 38.8 และนักเรียนระดับชั้นประกาศนียบัตรวิชาชีพปีที่ 3 ร้อยละ 20.3 นักเรียนที่พักอาศัยกับพ่อแม่ ร้อยละ 72.8 พักอาศัยกับญาติ ร้อยละ 9.1 และพักอาศัยบ้านเช่าร้อยละ 18.1

2. ความรู้เกี่ยวกับพฤติกรรมทางเพศ พบว่า นักเรียนอาชีวศึกษา ร้อยละ 75 มีความรู้เกี่ยวกับพฤติกรรมทางเพศถูกต้องในเรื่องรักเดียวใจเดียวป้องกันการติดเชื้อเอดส์ ร้อยละ 87.9 การออกกำลังกายควบคุมอารมณ์ทางเพศได้ดี ร้อยละ 80.6 ตัวอสุจิผสมกับไข่ทำให้เกิดการปฏิสนธิ ร้อยละ 80.6 สวมถุงยางอนามัย กินยาเม็ดคุมกำเนิดป้องกันการตั้งครรภ์ ร้อยละ 76.7 โรคเอดส์ติดต่อจากมีเพศสัมพันธ์ มารดาผู้ถูกหรือรับเลือด ร้อยละ 76.3 ตรวจหาเชื้อเอดส์ได้จากเลือด ร้อยละ 76.3 แต่ยังมีนักเรียนประมาณ ร้อยละ 30 – 50 ยังขาดความรู้เกี่ยวกับพฤติกรรมทางเพศที่ยังไม่ถูกต้องในเรื่อง การหลุดลอกของผนังมดลูกหมายถึงการมีประจำเดือนร้อยละ 48.7 ยังไม่มียารักษาโรคเอดส์ให้หายขาด ร้อยละ 25.0

3. ระดับความรู้เกี่ยวกับพฤติกรรมทางเพศ พบว่า นักเรียนอาชีวศึกษา ได้คะแนนความรู้เกี่ยวกับพฤติกรรมทางเพศ เฉลี่ย 6.63 คะแนน โดยนักเรียนมีระดับความรู้เกี่ยวกับพฤติกรรมทางเพศอยู่ในระดับปานกลางร้อยละ 26.3 มีความรู้อยู่ในระดับดีร้อยละ 34.1 และมีความรู้ในระดับน้อย ร้อยละ 39.7

4. การเปรียบเทียบความรู้เกี่ยวกับพฤติกรรมทางเพศ ระหว่างกลุ่มตัวแปรที่ศึกษา พบว่า นักเรียนชายและหญิงมีความรู้เกี่ยวกับพฤติกรรมทางเพศ ไม่แตกต่างกัน แต่มีแนวโน้มว่านักเรียนหญิงมีความรู้เกี่ยวกับพฤติกรรมทางเพศดีกว่านักเรียนชาย

นักเรียนที่มีอายุต่างกันมีความรู้เกี่ยวกับพฤติกรรมทางเพศ แตกต่างกันเล็กน้อย โดยนักเรียนที่มีอายุ 19 ปีขึ้นไปได้คะแนนความรู้เกี่ยวกับพฤติกรรมทางเพศ เฉลี่ย ($\bar{X} = 7.20$) สูงกว่านักเรียนอายุ 15 - 18 ปี ($\bar{X} = 6.15- 6.48$)

การเปรียบเทียบความรู้เกี่ยวกับพฤติกรรมทางเพศ พบว่า นักเรียนที่เรียนระดับชั้นต่างกันมีความรู้เกี่ยวกับพฤติกรรมทางเพศไม่แตกต่างกัน แต่มีแนวโน้มว่านักเรียนระดับชั้นประกาศนียบัตรวิชาชีพปีที่ 3 มีความรู้เกี่ยวกับพฤติกรรมทางเพศดีกว่านักเรียนระดับชั้นประกาศนียบัตรวิชาชีพปีที่ 2 และนักเรียนระดับชั้นประกาศนียบัตรวิชาชีพปีที่ 1 โดยนักเรียนที่เรียนชั้นประกาศนียบัตรวิชาชีพปีที่ 3 ได้คะแนนเฉลี่ย 7.20 มีความรู้เกี่ยวกับพฤติกรรมทางเพศดีกว่านักเรียนที่เรียนชั้นประกาศนียบัตรวิชาชีพปีที่ 2 ได้คะแนนเฉลี่ย 6.81 และนักเรียนที่เรียนชั้นประกาศนียบัตรวิชาชีพปีที่ 1 ได้คะแนนเฉลี่ย 6.27

5. การพักอาศัย พบว่า การพักอาศัยของนักเรียน มีความรู้เกี่ยวกับพฤติกรรมทางเพศไม่แตกต่างกันอย่าง แต่มีแนวโน้มว่านักเรียนที่พักอาศัยอยู่กับญาติมีความรู้ดีกว่า นักเรียนที่พักอาศัยอยู่กับพ่อแม่และพักอาศัยอยู่บ้านเช่า โดยนักเรียนที่พักอาศัยกับญาติได้คะแนนความรู้เกี่ยวกับพฤติกรรมทางเพศเฉลี่ย 7.05 สูงกว่า กลุ่มที่พักกับพ่อแม่ ($\bar{X} = 6.64$) และกลุ่มที่พักบ้าน ($\bar{X} = 6.38$)

6. พฤติกรรมทางเพศ พบว่า นักเรียนมีพฤติกรรมทางเพศ ดังนี้

นักเรียนมีแฟน มีร้อยละ 35.8 ไม่มีแฟนร้อยละ 64.2 เคยมีเพศสัมพันธ์ ร้อยละ 41.8 อายุต่ำสุดที่มีเพศสัมพันธ์ 9 ปี โดยมีเพศสัมพันธ์ครั้งแรกอายุ 15 ปี ร้อยละ 43.3 บุคคลที่มีเพศสัมพันธ์ด้วย ส่วนใหญ่เป็นแฟน/คนรัก ร้อยละ 56.0 สถานที่มีเพศสัมพันธ์ ร้อยละ 44.3 ที่บ้านพัก/บ้านเช่า รองลงมาที่โรงแรม ร้อยละ 40.2 สวนสาธารณะ ร้อยละ 10.3 เหตุผลการมีเพศสัมพันธ์ครั้งแรก ร้อยละ 44.3 เกิดจากความรัก/ใกล้ชิด ในการมีเพศสัมพันธ์ นักเรียนใช้ถุงยางอนามัย ทุกครั้ง ร้อยละ 51.8 ใช้บางครั้งร้อยละ 14.8 ไม่ใช้ถุงยางเลยร้อยละ 33.3 นักเรียนเคยคู่อัศจรรย์อันตรายทางเพศ ร้อยละ 72.4 ส่วนใหญ่คู่อภิเษก ร้อยละ 60.8 สถานที่คู่อภิเษก/บ้านเช่า ร้อยละ 60.7 โดยนักเรียนคู่อภิเษก ร้อยละ 78.5 สืบส่วนใหญ่ได้จากเพื่อน ร้อยละ 45.0

นักเรียนมีการอยู่ตามลำพังกับเพศตรงข้าม ร้อยละ 45.7 สถานที่ที่อยู่ตามลำพังกับเพศตรงข้าม คือ สวนสาธารณะ ร้อยละ 37.7 บ้านเช่า ร้อยละ 32.1 นักเรียนเคยจับมือถือแขนกับเพศตรงข้าม ร้อยละ 67.2 เคยจูบกับเพศตรงข้าม ร้อยละ 44.0

การมีเพศสัมพันธ์ในระยะ 3 เดือนที่ผ่านมา พบว่า นักเรียนเคยมีเพศสัมพันธ์ ร้อยละ 16.8 โดยมีเพศสัมพันธ์กับแฟน ร้อยละ 61.2 รองลงมามีเพศสัมพันธ์กับเพื่อน ร้อยละ 19.3 และมีการใช้ถุงยางอนามัยกับบุคคลที่มีเพศสัมพันธ์ด้วย ร้อยละ 76.9

การมีเพศสัมพันธ์กับเพศเดียวกัน พบว่าเคยมีเพศสัมพันธ์กับเพศเดียวกัน ร้อยละ 11.2

7. ระดับพฤติกรรมทางเพศ พบว่านักเรียน มีพฤติกรรมทางเพศไม่ดี ร้อยละ 19.0 มีพฤติกรรมทางเพศค่อนข้างไม่ดีร้อยละ 31.0 และ นักเรียนมีระดับพฤติกรรมทางเพศอยู่ในระดับไม่ดีมาก ร้อยละ 50.0

การเปรียบเทียบพฤติกรรมทางเพศ ระหว่างกลุ่มตัวแปรที่ศึกษา

เพศ พบว่า นักเรียนชายและหญิงมีพฤติกรรมทางเพศ แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ 0.05 โดยมีแนวโน้มว่านักเรียนหญิงมีพฤติกรรมทางเพศดีกว่านักเรียนชาย

อายุ พบว่า นักเรียนที่มีอายุ 18 ปีขึ้นไปได้ คะแนนเฉลี่ยสูงกว่านักเรียนที่มีอายุ 17 ปี และอายุ 15-16 ปี โดยพบว่านักเรียนที่มีอายุต่างกันมีความรู้เกี่ยวกับพฤติกรรมทางเพศแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญที่ 0.001 ซึ่งมีแนวโน้มว่านักเรียนอายุ 18 ปีขึ้นไป มีพฤติกรรมทางเพศไม่ดี มากกว่านักเรียนอายุ 17 ปี และ นักเรียนอายุ 15 – 16 ปี

ระดับชั้นการศึกษา พบว่า นักเรียนที่ศึกษาระดับชั้นประกาศนียบัตรวิชาชีพปีที่ 3 ได้คะแนนเฉลี่ยสูงกว่านักเรียนที่ศึกษาระดับชั้นประกาศนียบัตรวิชาชีพปีที่ 2 และนักเรียนที่ศึกษาระดับชั้นประกาศนียบัตรวิชาชีพปีที่ 1 โดยนักเรียนที่ศึกษาระดับชั้นต่างกันมีพฤติกรรมทางเพศแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญที่ 0.001 โดยนักเรียนที่ศึกษาระดับชั้นประกาศนียบัตรวิชาชีพปีที่ 3 ได้คะแนนเฉลี่ยสูงกว่านักเรียนที่ศึกษาระดับชั้นประกาศนียบัตรวิชาชีพปีที่ 2 และนักเรียนที่ศึกษาระดับชั้นประกาศนียบัตรวิชาชีพปีที่ 1

การพักอาศัย พบว่า นักเรียนที่พักบ้านเช่า ได้คะแนนเฉลี่ยสูงกว่านักเรียนที่พักกับญาติ และนักเรียนที่พักกับพ่อแม่ โดยนักเรียนที่พักอาศัยต่างกันมีพฤติกรรมทางเพศแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญที่ 0.01 โดยนักเรียนที่พักอาศัยบ้านเช่า มีพฤติกรรมทางเพศไม่ดีมากกว่า นักเรียนที่พักอาศัยกับญาติและพ่อแม่

อภิปรายผล

จากการศึกษา พบว่า กลุ่มตัวอย่างส่วนใหญ่ไม่มีแฟนร้อยละ 64.2 มีแฟนร้อยละ 35.8 การมีแฟนอาจเป็นเพราะนักเรียนมีค่านิยมที่ว่าการคบเพื่อนต่างเพศเป็นสิ่งที่ทำได้อย่างเป็นอิสระ และอาจต้องการการยอมรับจากกลุ่มเพื่อนและระยะนี้มีการเปลี่ยนแปลงหลายอย่าง เช่นสภาพแวดล้อม มีผลต่อการพัฒนาการของเด็กส่วนใหญ่จะคบเพื่อนที่มีรสนิยมคล้ายคลึงกัน หรือคนที่ถูกใจกัน (อ้างถึงใน สุธา จันทร์เอม, 2542)

การมีเพศสัมพันธ์ กลุ่มตัวอย่างส่วนใหญ่มีเพศสัมพันธ์กับคนรัก ร้อยละ 55.7 สถานที่ที่มีเพศสัมพันธ์คือบ้านพัก/บ้านเช่า เนื่องจากกลุ่มตัวอย่างอาศัยอยู่บ้านพัก/บ้านเช่าตามลำพัง ทำให้เกิด

การใกล้ชิดและทำให้มีเพศสัมพันธ์ง่ายขึ้น ซึ่งสอดคล้องกับผลการศึกษาของ ศักดา สามูล ที่พบว่า ส่วนใหญ่พักอาศัยอยู่ในหอพัก เริ่มมีเพศสัมพันธ์ครั้งแรกเมื่อย้ายเข้ามาอยู่หอพัก

การดูสื่อกระตุ้นอารมณ์ทางเพศ ส่วนใหญ่เคยดูสื่อกระตุ้นอารมณ์ ร้อยละ 72.4 ส่วนใหญ่ดูคลิปโป๊ ซึ่งเพื่อนส่งให้และสถานที่ดู คือ บ้านพัก/บ้านเช่า ซึ่งนักเรียนส่วนใหญ่เมื่อได้คลิปมาจะส่งให้เพื่อนเป็นทอดๆ ซึ่งเป็นการกระตุ้นอารมณ์เพศให้นักเรียนมากขึ้น ซึ่งสอดคล้องกับคำกล่าวของอมรวิทย์ นาครทรรพ ที่กล่าวว่า ปัจจุบันเด็กไทยมีแนวโน้มถูกคุกคามด้วยกระแสนิโคโนมและสภาพชีวิตอิสระตลอดจนการใช้สื่อต่างๆ ซึ่งหาได้ง่าย ทำให้เด็กเหล่านี้ใช้เวลาอยู่กับสื่ออนาจารมากขึ้น

การอยู่ตามลำพังกับเพศตรงข้ามส่วนใหญ่อยู่ในที่สาธารณะ ร้อยละ 37.7 เคยจับมือและเคยกอดจูบกับเพศตรงข้ามถึงร้อยละ 44.0 ซึ่งเป็นสิ่งที่น่าเป็นห่วง กลุ่มนี้จะมีอายุระหว่าง 15 – 17 ปี โดยสาเหตุของการมีเพศสัมพันธ์ คือ อยู่ในที่ลับตาคนสอดคล้องกับการสำรวจของ (ม.ป.ป. 2551) พบว่ากลุ่มเยาวชนอายุ 15 – 17 ปี มีพฤติกรรมการมีเพศสัมพันธ์กับคู่อริ จับมือถือแขนและกอดจูบบริเวณที่สาธารณะ

การดื่มเครื่องดื่มที่มีแอลกอฮอล์ กลุ่มตัวอย่างดื่มเครื่องดื่มที่มีแอลกอฮอล์ร้อยละ 44.4 ส่วนใหญ่ดื่มเหล้าและดื่มก่อนมีเพศสัมพันธ์ร้อยละ 18.5 และใช้ถุงยางอนามัยทุกครั้งร้อยละ 30.2 พฤติกรรม การเสพยาของมินเมาอาจทำให้ขาดสติ ขาดความยับยั้งคิด ปัจจัยสำคัญอีกประการหนึ่งชักนำไปสู่การมีเพศสัมพันธ์ ขาดความตระหนักถึงผลกระทบทำให้เกิดปัญหาติดเชื้อโรคเอดส์และการตั้งครรภ์ไม่พึงประสงค์และเกิดปัญหาครอบครัว สัมคมต่อไป

1. พฤติกรรมทางเพศของนักเรียนอาชีวศึกษา อำเภอเมือง จังหวัดนราธิวาส พบว่านักเรียนที่มีเพศต่างกันมีพฤติกรรมทางเพศที่แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญที่ 0.05 สอดคล้องกับเสถียรธัญมณี พบว่า ปัจจัยที่มีความสำคัญกับพฤติกรรมทางเพศที่เรียนสายอาชีพ จากอำเภอเมืองจังหวัดยะลา กลุ่มที่มีพฤติกรรมทางเพศเหมาะสม พบว่าเพศมีความสัมพันธ์กับพฤติกรรมทางเพศเป็นไปทิศทางเดียวกันคือ เพศต่างกันจะมีเพศสัมพันธ์ต่างกัน

2. พฤติกรรมทางเพศของนักเรียนอาชีวศึกษา อำเภอเมือง จังหวัดนราธิวาส ที่มีอายุต่างกัน มีพฤติกรรมทางเพศไม่แตกต่างกัน ไม่เป็นไปตามสมมติฐาน ไม่สอดคล้องกับประชัน จันระวังยศ พบว่า ปัจจัยที่มีความสัมพันธ์กับพฤติกรรมการมีเพศสัมพันธ์ของวัยรุ่น ได้แก่ อายุ ซึ่งปัจจุบันเข้าถึงการบริโภคสื่อต่างๆ ทำให้วัยรุ่นมีพฤติกรรมทางเพศที่เปลี่ยนแปลงไป

3. พฤติกรรมทางเพศของนักเรียนอาชีวศึกษา อำเภอเมือง จังหวัดนราธิวาส ที่มีการศึกษาระดับชั้นต่างกันมีพฤติกรรมทางเพศไม่แตกต่างกัน ไม่เป็นไปตามสมมติฐาน

4. พฤติกรรมทางเพศของนักเรียนอาชีวศึกษา อำเภอเมือง จังหวัดนราธิวาส ที่มีการพักอาศัยต่างกันมีพฤติกรรมทางเพศไม่แตกต่างกัน ไม่เป็นไปตามสมมติฐาน สอดคล้องกับเสถียร อัญมณี ศึกษาปัจจัยที่มีความสัมพันธ์กับการมีพฤติกรรมทางเพศที่เรียนสายอาชีพ จากอำเภอเมือง จังหวัดยะลา กลุ่มที่มีพฤติกรรมทางเพศในระดับที่เหมาะสม พบว่า ลักษณะการพักอาศัยไม่มีความสัมพันธ์กับการพักอาศัย

5. พฤติกรรมทางเพศของนักเรียนอาชีวศึกษา วิทยาลัยเทคนิค อำเภอเมือง จังหวัดนราธิวาส ที่มีความรู้เรื่องเพศศึกษาและโรคเอดส์แตกต่างกันมีพฤติกรรมทางเพศไม่แตกต่างกัน ไม่เป็นไปตามสมมติฐาน

ข้อเสนอแนะ

1. ข้อเสนอแนะจากการนำผลการวิจัยไปใช้

1.1 ผลการวิจัยพบว่า นักเรียนอาชีวศึกษามีความรู้เรื่องเพศศึกษาและความรู้เรื่องโรคเอดส์อยู่ในระดับปานกลางและข้อที่ตอบผิดมากที่สุดคือ การรักษาโรคเอดส์ ซึ่งแสดงให้เห็นว่ากลุ่มตัวอย่าง เหล่านี้มีความรู้ไม่เพียงพอ จึงควรให้ความรู้เพื่อให้เกิดความตระหนักและมีการปฏิบัติตนที่ถูกต้อง

1.2 ควรสนับสนุนให้ บิดามารดาผู้ใกล้ชิดดูแลเอาใจใส่นักเรียนที่อยู่ในความปกครอง โดยตลอดและสม่ำเสมอ ปลูกฝังค่านิยมทางเพศที่ถูกต้องเพื่อให้เกิดจิตสำนึกที่ดีและถูกต้องเหมาะสมในเรื่องพฤติกรรมทางเพศ

1.3 หน่วยงานภาครัฐควรรณรงค์ประชาสัมพันธ์เรื่องของสื่อ ซึ่งวัยรุ่นเหล่านี้กำลังบริโภคสื่อแบบผิดๆ และกลายมาเป็นอันตรายสำหรับวัยรุ่นต่อไป

2. ข้อเสนอแนะสำหรับการทำวิจัยครั้งต่อไป

2.1 ควรมีการวิจัยเชิงคุณภาพ ในเรื่องค่านิยมทางเพศโดยใช้วิธีสังเกต การสัมภาษณ์เชิงลึกเพื่อที่จะสามารถเข้าถึงพฤติกรรมได้มากขึ้น

2.2 ควรมีการศึกษารูปแบบการรณรงค์ประชาสัมพันธ์โรคเอดส์ที่มีประสิทธิภาพในกลุ่มประชากรต่างๆ โดยเฉพาะกลุ่มวัยรุ่นระหว่างอายุ 15 – 20 ปี เนื่องจากเป็นกลุ่มเสี่ยงที่เริ่มมีเพศสัมพันธ์เป็นครั้งแรก